

Norrie Charlotte

**Syge- og Sundhedspleje som et nødvendigt
Led i den kvindelige Opdragelse : Foredrag
holdt i Dansk Kvindesamfund den 17. Novbr.
1886.**

1887

Tillykke med din eBog

Du har modtaget en eBog via **Det Kongelige Biblioteks EOD-service**.

Vi håber, du vil finde den både nyttig og let at anvende. eBogen er leveret til dig som en søgbar PDF-fil, og det giver dig nogle særlige anvendelses-muligheder.

Hvordan du bruger eBogen

Læse på din skærm

Du kan åbne og læse eBogen via din almindelige PDF-reader, der ligeledes giver dig mulighed for at bladre mellem siderne og zoome i teksten.

Udskrive på din printer

Du kan skrive hele – eller enkelte sider af - eBogen ud på din egen printer.

Gemme på din computer

Du kan let gemme eBogen på din private computer, USB-nøgle eller diskette.

Søge tekst

Du kan søge efter ord, dele af ord eller hele sætninger, i eBogen ved at bruge PDF-Reader'ens indbyggede søgefacilitet. Denne finder du ved at klikke på ikonet "Search" , eller trykke på tastaturknapperne [Ctrl+f].

Kopiere og genbruge tekst

Du kan kopiere tekst fra eBogen ved at klikke på ikonet "Select toolbar" , indramme den tekst, du ønsker kopieret og trykke på tastaturknapperne [Ctrl+c]. Du indsætter teksten, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Kopiere og genbruge billeder

Du kan kopiere billeder fra eBogen ved at klikke på ikonet "Snapshot Tool" og indramme billedet, du ønsker kopieret. Du indsætter billedet, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Betingelser for brug

Bruger du eBøger fra Det Kongelige Biblioteks EOD-service accepterer du samtidig de betingelser, der knytter sig til brugen af disse pdf-filer. Den vigtigste af disse betingelser er, at du kun må anvende eBøgerne til personlig ikke-kommerciel brug.

Læs alle betingelserne på <http://books2ebooks.eu/odm/html/kb/da/agb.html>

Syge- og Sundhedspleje som et nødvendigt Led i den kvindelige Opdragelse.

*Foredrag holdt i „Dansk Kvindesamfund“ den 17. November 1886
af Charlotte Norrie, f. Harbou.*

Mine Damer!

Naar jeg har søgt Lejlighed til at udtale mig for Dem, er det ikke, fordi jeg undervurderer Vanskelighederne ved at gøre det tilfredsstillende, men fordi det er mig meget om at gøre at søge at bidrage min Del til Løsningen af et Spørgsmaal, som interesserer os alle, nemlig: Hvorledes Kvinden kan naa den Plads i Samfundet, som tilkommer hende, hvorledes hun kan blive et saa nyttigt Menneske, som muligt. Idet vi gaa ud fra den Overbevisning, at hun aldrig vil føle sig lykkelig ved Opfyldelsen af alle gyldne Drømme om fuldstændig Ligestilling med Manden, hvis hun ikke derved opnaar at blive saa nyttig for Menneskeheden, som hun i sit særlige Kald er i Stand til at være, ville vi undersøge, om hun har andre Begrænsninger end Manden, om Naturen anviser hende andet Arbejde end ham.

Jeg tror ubetinget, vi maa svare ja; der er en meget væsentlig Begrænsning for Kvinden i Almindelighed, idet hun og ikke Manden er Moder til de smaa Børn, og denne Velsignelse eller Forbandelse — det staar enhver frit at vælge mellem disse to Begreber — tvinger hende til at knytte sit Arbejde til Hjemmet, medens Manden netop maa søge bort fra Hjemmet for i Samfærdselen med andre Mænd at vinde Føden til sig og sine. Om Kvinden har de samme eller andre Evner end Manden, er efter min Mening mere ligegyldigt, hun maa blot sørge for at udvikle de Evner, hun har Brug for, og det er i *Almindelighed* ikke ganske de samme, som Manden maa bringe til Udvikling. Hvad kunde det nytte, at alle blev Skomagere f. Ex.? Nej, lige saa vel som nogle maa dyrke Jorden, nogle bygge Huse, nogle drive Handel osv. osv., for at Samfundet skal bestaa, lige saa vel maa nogle udføre Arbejdet i Hjemmet, og dette Arbejde maa agtes og *fortjene* Agtelse lige saa vel som noget af Mandens Arbejder. For at det skal ske, maa det udføres godt, med al vor Flid — ogsaa af dem blandt os, der tro sig at være i Besiddelse af, hvad vi forstaa ved „Begavelse“, og netop af dem. Thi det fordres jo nu til Dags ikke blot, at Arbejdet ska

udføres rent mekanisk, som det tidligere er sket, men det fordres ogsaa, at man skal forstaa, hvad man gjør, at man skal lære, hvorfor man gjør det, og dette bør gjælde Kvindens Arbejde saa vel som Mandens, med andre Ord: ligesom f. Ex. Landbruget er blevet rationelt, saaledes bør ogsaa Kvindearbejdet blive det.

Kvinden skal altsaa *lære* sit Arbejde, hun skal opdrages dertil, opdrages til at blive en god Hustru og en god Moder, men vel at mærke god! Sker det nu? Ja hun opdrages sjældent til noget andet, men derfor kan man vel næppe sige, at hun opdrages dertil, ja om mange „velopdragne“ unge Damer, kunde man maaske næsten fristes til at sige, at de overhovedet ikke ere opdragne til noget som helst uden til at være velopdragne.

Imidlertid er denne Kategori af Kvinder vel heldigvis i Færd med at formindskes, men der er en anden Fare, der truer, nemlig at man er tilbøjelig til at forfalde til en udelukkende æsthetisk og videnskabelig Uddannelse. Det er naturligvis ikke min Mening, at underkjende denne, for at vi i Stedet derfor udelukkende skulde kaste os over en hovedsagelig praktisk ny Opdragelsesmethode. Vi skulle intet opgive af, hvad godt vi have erhvervet os, kun skulle vi dertil føje en methodisk Undervisning i det praktiske Arbejde, som falder i enhver Kvindes Lod.

Naar jeg siger „enhver Kvinde“, da hører dertil naturligvis ogsaa Almueskvinden; ogsaa hun bør sikkert hæves ved at opdrages til sin Husgjerning, ligesom Manden til sit Haandværk; men det vil føre mig for vidt, om jeg vilde gaa nærmere ind paa dette her, jeg maa begrænse mit Materiale og holde mig til Damen, til den dannede Kvinde; det er desuden min Mening, at det er hende, der bør gjøre Forsøget med de nye Spørgsmaal.

Jeg gaar derfor nu over til at omtale det Forslag, jeg har at henstille til deres Overvejelse.

Det har jo her i Landet været almindelig Skik, at Døtrene hjælpe med i Huset, og selvfølgelig har jeg intet at indvende imod, hvad der paa denne Maade læres. Men denne Skik bliver stadig sjældnere, og det er desuden ikke nok at lade den kvindelige Gjøren og Laden indskrænke sig til en mundtlig Overlevering fra Moder til Datter; den unge Pige bør se, hvorledes

andre indrette sig, for at hun kan vælge en Fremgangsmaade, der kan tiltale hende — for det er en bekjendt Sag, at der ved den bedste Moders Husorden klæber Mangler, som Datteren kan se og ønske at undgaa, hun har kun ikke Begreb om hvorledes; for at give hende Lejlighed hertil, sender mangan Moder sin Datter ud et Aars Tid til fremmede; nu er det blot det, jeg ønsker, at det Sted hun vælger at sende hende hen, skulde være en Sygeplejeskole paa et Hospital eller lignende Anstalt.

Spørgsmaalene stille sig nu saaledes:

1) Hvad kan man lære paa et Hospital?

2) Er det noget, vi alle faa Brug for?

3) Skulde Hospitalerne eller blot ét Hospital ville gaa ind paa Oprettelsen af en saadan Skole?

Det første af disse Spørgsmaal lød: hvad kan man lære paa et Hospital? Selvfølgelig lærer man Sygepleje, men deri kan indbefattes saa at sige alt, hvad en Husmoder har Brug for at kunne, selv om jeg ikke vil paastaa, at enhver Sygeplejerske, ikke en Gang enhver god Sygeplejerske, derfor vil blive en udmærket Husmoder. Man lærer at iagttage en syg, at give Lægen Besked om den syges Tilstand, at modtage, forstaa og udføre hans Ordre. Saa lærer man at vaske den syge, rede Haaret og klæde af og paa, at rede en Seng, feje Gulv og gjøre et Sygeværelse rent, og kan man gjøre en Sygestue i Stand, kan man gjøre enhver Stue i Stand. Saa lærer man at servere Maden paa appetitlig Maade og lægge Mærke til, hvad en svagelig Person taaler at spise, at made meget svage Patienter og smaa Børn og passe dem og deres Flaske. Man lærer eller burde i alt Fald lære at lave Mad, at lave alle disse Smaaretter og Smaadelikatesser, som pirre og vække en svag Appetit. Man lærer at vaske op, skure et Køkkenbord, pudse Vinduer, polere Metalsager, gjøre Ild paa, passe Temperaturen i Stuerne; man maa stryge sit eget Tøj, altsaa lærer man den Kunst til Husbehov, selv om „fransk Strygning“ ikke hører med til, hvad man lærer paa Hospitaler. Og saa lærer man én Ting, der er af stor Nytte for enhver, en Ting, som Baggesen lærte at beundre i Frk. Birnatzky's Pensionat i Altona: at Arbejdet lettes overordentlig, naar man gaar frem efter den Regel:

„*Al Ting, altid straks paa rette Sted!*“ Det er aldeles

nødvendigt paa et Hospital, hvor der saa at sige ikke er et Minut tilovers, og hvor man altsaa ikke har Tid til at maatte lede efter, hvad man skal bruge. Man lærer endvidere at ordne sine Skabe paa praktisk Maade, saa man let kan finde, hvad man har Brug for, man lærer at ordne et Linnedskab f. Ex., for det gjøres hver Dag, og man lærer at sørge for, at man har Forraad af, hvad man kan faa Brug for, saa man ikke kommer i Forlegenhed. Man lærer dernæst at arbejde hurtig, og endelig lærer man Disciplin, man lærer baade at lyde og byde, man lærer at finde sig i mange Ubehageligheder og at overvinde sig selv til at gjøre mangt og meget, som ikke altid er saa tiltalende endda.

2) Saa komme vi til det andet Spørgsmaal: er det noget, vi alle have Brug for? Jeg formoder, at De med mig ville svare „Ja!“ For — ikke sandt — enhver af os, hvad enten hun som Husmoder har Mand og Børn og Tyende at sørge for, eller som Lærerinde har en Flok Skolebørn at holde Styr paa, eller hun staar ganske ene i Verden, saa er det af yderste Vigtighed, at hun forstaar at bevare Sundheden, hvor den er til Stede, beskytte den mod de Farer, der true den, og tilbageerobre den, hvis Sygdom for en Tid har faaet Bugt med den. Der er vist ingen, der ikke sætter Pris paa at være rask, og navnlig at de, man skal sørge for, ere raske. Følgelig ville vi slaa det fast i Principet, at Syge- og Sundhedspleje er noget, enhver bør lære. Der er ganske vist nogle, der paastaa, at enhver Kvinde er en født Sygeplejerske; — er dette Tilfældet, ere vi i det mindste ikke allesammen fødte gode Sygeplejersker, lige saa lidt som enhver af os er født med fuldt udviklede Evner til at blive en god Moder, selv om vi maaske have Mulighederne i os til baade det ene og det andet. Man lader ganske rolig en ung Pige gifte sig uden at have ladet hende faa Begreb om Barnepleje, og en skjøn Dag bliver hun Moder uden nogensinde at have set et spædt Barn. Sygeplejerske bliver til Tider enhver Kvinde, Moder bliver de fleste af os — og som Regel tænkes der slet ikke paa at forberede Kvinden til disse to yderst ansvarsfulde Opgaver. Hvor ofte ser man ikke netop en intelligent og veloplært ung Kvinde staa hjælpeløs og raadvild over for sit lille Barn, selv om det er i fuld Kraft og Sundhed, og hvor meget mere er dette ikke Til-

fældet, naar Barnet bliver sygt? Det er for sent saa at give sig til at lære, hvorledes hun skal bære sig ad, der maa handles øjeblikkelig, — saa kalder hun en fremmed til og overlader Barnets Pleje til hende, ofte maaske til en raa og fuldstændig uvidende, maaske ogsaa usædelig Amme, der slet ikke har lært mere om, hvorledes smaa Børn skulle passes, end den unge Moder; men man har nu en Gang den Tro, at Ammer forstaa sig paa Børn, skjønt dog vist enhver vil indrømme, at Modern er den bedste Plejerske for Barnet, — naar hun blot har noget Begreb om Barnepleje, og dette vilde hun kunne faa ved for sit Giftermaal at ofre et Par Maaneder derpaa. Der er vist nok endnu mange, der ville føle sig forargede ved Tanken om, at man skulde tale til en ung Pige om den Mulighed, at hendes Ægteskab vilde kunne give hende en Moders Værdighed foruden en Hustrus, men der er dog nu til Dags flere og flere, der mene, at unge Kvinder kunne ane sligt, uden at deres sande Værd forringes derved, eller rettere, de unge faa Lov til at vedkjende sig en saadan Anelse, for de have formodentlig altid haft den. Lad dem da komme ind paa Hospitalerne, hvor de kunne lære at pleje smaa Børn og syge Mennesker; faa de aldrig Brug for at kunne dette, ville de dog ingen Skade have af det, og i hvert Fald ville de have Nytte af al den Husgjerning, der følger med Sygeplejen. Og at man virkelig kan lære noget i Løbet af kort Tid, derfor har jeg personlig Erfaring, idet jeg véd, hvad jeg lærte i det første Fjerdingaar, jeg gik paa et Hospital, og hvad de Damer have lært, der som mine Elever have gaaet omtrent tre Maaneder paa Hospitaler.

3) Heri ligger saa Svaret paa det tredie Spørgsmaal: Skulde Hospitalerne eller blot ét Hospital ville gaa ind paa Oprettelsen af en saadan Skole? Da jeg først for min egen Person ønskede at tage Del i Arbejdet paa et Hospital, opnaaede jeg Tilladelse dertil, om end ikke uden at maatte gaa fra det ene Sted til det andet; saa var jeg til Gjengjæld for min Ulejlighed saa heldig at finde den mest paaskjønneelsesværdige Velvillie fra mine foresatte der, hvor jeg fik min Bøn om Gjæstfrihed opfyldt. Da jeg senere henvendte mig samme Steds for at faa Lov til at gjøre et Forsøg med en Sygeplejeskole, fik jeg uden Vanskelighed den ønskede Tilladelse saavel derfra som fra forskellige andre Hospitaler, hvor jeg i fire Tremaaneders Hold

havde 13 Elever. De se, jeg har til Dels forsøgt det, hvorom jeg vil tale, i det mindste for saa vidt det stod i min Magt. For at en saadan Skole skal blive, hvad den bør, maa den imidlertid høre fast sammen med Hospitalet og ikke selv være et hospiterende Led; men skjønt jeg ikke var i Stand til at byde mine Elever den Lejlighed til Uddannelse, som jeg kunde have ønsket, have de dog udtalt deres Tilfredshed med den Tid, de have anvendt saaledes, og flere af dem have i Privatlivet haft megen Gavn af, hvad de have lært, medens andre have betragtet de 3 Maaneder som en Prøvetid, idet de forud havde ønsket at blive Sygeplejersker og senere have taget Plads som saadan.

Jeg beder Dem bemærke, at jeg kun var i Stand til at skaffe mine Elever Adgang til Sygestuen og Arbejdet der; Køkken, Vaskeri og Systue have de ikke haft Lejlighed til at besøge, og dette kan næppe heller ske med Udbytte, hvis man kun vil ofre en 3 Maaneders Tid i alt.

Vil De tillade mig at fortælle Dem, hvorledes jeg havde tænkt mig en Sygeplejeskole ordnet?

Skolen skulde være beregnet paa at uddanne egentlige Sygeplejersker; men den skulde være delt i tre Klasser, hvoraf de to første dels skulde give enhver, der ønskede det, Lejlighed til at lære den nødvendige Sygepleje, og dermed følgende Huslighed, og dels være en Forberedelses- og Prøvetid for hvem, der ønskede at uddanne sig til Sygeplejerske, hvorved Hospitalet ogsaa fik Lejlighed til at prøve disse, før det antager dem til virkelig Uddannelse, hvilket skulde ske i tredie Klasse.

Første Klasse skulde være 3 Maaneder, i hvilken Tid Eleven i praktisk Henseende nærmest skulde følge en af de videre uddannede Plejersker og hjælpe hende med alt forefaldende Arbejde. Anden Klasse skulde ligeledes være 3 Maaneder, der skulde tilbringes dels i Køkkenet, dels i Vaskeriet og paa Systuen, — altsaa ikke med egentlig Sygepleje, men dog med Ting, som det er nødvendigt at vide Besked med baade for en Sygeplejerske og for en Husmoder — for enhver Kvinde, selv, om hun staar ene i Verden. Tredie Klasse skulde være i 3 Fjerdingaar mindst, og den skulde være beregnet paa at uddanne egentlige Sygeplejersker. Den theoretiske Undervis-

ning skulde i første Klasse dreje sig om Nødhjælp *), den dertil hørende nødvendige Kundskab i det menneskelige Legemes Bygning og Funktioner, theoretisk Sygepleje, Sundhedspleje samt Øvelse i et lægge Bind, Omslag o. s. v. I anden Klasse skulde den theoretiske Undervisning omfatte Diæt, lidt Kemi og Fysik, men her skulde den praktiske Del af Undervisningen være den, der blev lagt absolut mest Vægt paa. I tredje Klasse skulde Plejen i de enkelte, specielle Tilfælde drøftes og egentlig theoretisk Sygepleje læres ved Siden af den praktiske.

Det vil maaske undre Dem, at jeg mener, at Damerne bør gaa paa Sygestuen, før de gaa i Køkkenet og hos Oldfruen; men jeg tror, at denne Ordning vil vise sig ganske praktisk, da de helst maa kjende Betydningen af saavel appetitlige Smaaretter som af helt, glat, godt vasket og afdampet Linned, Rullepuder, Kranse og alle de mange Ting, hvormed man kan gjøre et Sygeleje mindre uudholdeligt, før de lære at skaffe dem til Veje.

Jeg tror, at det ikke vil være saa umuligt endda at bringe denne Plan til Udførelse, hvis blot Damerne vilde gjøre sig lidt Ulejlighed. Hvis af og til nogle vilde søge Adgang til Hospitaler paa samme Vilkaar, som jeg og flere andre have gjort, tror jeg temmelig sikkert, ikke blot, at der vil blive givet dem Adgang, men ogsaa at der vil blive sørget for deres Undervisning. Naar noget nyt skal sættes i Værk, maa to hjælpes ad dermed: den, der har Arbejdet at give bort, og den, der vil udføre det; som jeg har sagt, jeg tror, at Arbejdsgiveren ikke vil være saa vanskelig at komme til Rette med, og blev det først almindeligt, at Damerne søgte Hospitalerne, vilde der nok inden lang Tid kunne oprettes en Skole.

*) Medens jeg af forskellige Grunde i alt Fald foreløbig er ophørt med mine Kursus paa Hospitalerne, er jeg vedbleven med i mit Hjem at holde Kursus i Nødhjælp, d. e. den første Hjælp ved Ulykkestilfælde og pludselig Sygdom, noget lignende som de Esmarchske Samariterkursus, dels fordi de sikkert kunne gjøre megen Gavn, og dels fordi jeg haaber herved at vække Interesse for min oprindelige Plan.

Af de c 250 Deltagere i disse Kursus er der mange, der have været enige med mig om Hensigtsmæssigheden af at tilbringe nogen Tid med praktisk Arbejde paa et Hospital, og nogle, der have gjort Alvor af det, — og det er mig en Glæde at kunne tilføje, at Interessen herfor forekommer mig at være i Tiltagende.

Man har for øvrigt allerede for hundrede Aar siden haft den samme Tanke, som jeg nu søger at fremsætte: at Syge- og Sundhedspleje skal være et nødvendigt Led i den kvindelige Opdragelse.

Mad. de Genlis lod de orleanske Børn, som hun skulde opdrage, gaa paa Hospitalerne for at lære at standse Blødninger og forbinde Saar, og under den store franske Revolution skrev Marquisen af Fontenay, senere Md. Tallien, følgende Brev:

„Folkevalgte Borgere! I en Republik bør alt være republikansk, og intet fornuftigt Væsen kan uden Skam unddrage sig eller nægtes Adgang til det hæderfulde Hverv at tjene Fædrelandet. Alle Mænd yde Frankrig denne Skat: enten forsvare de vor Fædrejord mod de fremmede eller vandre som paalidelige Vogtere omkring Borgernes Boliger eller staa paa Vagt paa vore Mure for at fjerne alle Farer, som kunne true deres Brødre. Folkevalgte Borgere! Kvinderne forlange et lignende Hverv. De ville alle staa paa Vagt om de Ulykkelige for at lindre dem i Trang og Smerte og den forud fødte Dødsangst, der er endnu forfærdeligere end selve Døden. Enhver ung Pige bør, før hun vælger sig en Ægtefælle, mindst i et Aar tilbringe nogle Timer daglig paa Hospitaler, i velgjørende Anstalter i alle Fattigdommens Tilflugtssteder for at lære at forvandle sin naturlige Medlidenheds flygtige og golde Rørelser til en levende Følelse for at hjælpe de ulykkelige under en Styrelses Love, der ere givne af Eder. Dette er deres Pligt og deres Rettighed. De længes efter at se dem forvandles til Lovbud og efter paa Eders Bud at tjene Fædrelandets Institutioner. Den, som skriver dette Brev til Eder, folkevalgte Borgere, er ung, tyve Aar; hun er Moder, men ikke længere Hustru, og hele hendes Ærgjerrighed gaar ud paa at se sig som den første kaldet til dette ærefulde Arbejde.

Marquise de Fontenay.

Revolutionsmændene havde imidlertid for meget at tage vare til at faa Tid til at ordne Kvindesagen, og Napoleon og den Tid, der fulgte efter ham, havde ikke meget tilovers for den, saa Md. de Fontenays Brev har næppe haft nogen videre Betydning. Spørgsmaalet om Kvindens Værnepligt dukker af og til frem, og en anden fransk Kvinde har da gjort gjældende, at Kvinden aftjener sin Værnepligt ved at blive Moder, en

Maade, Md. de Fontenay altsaa ikke fandt tilstrækkelig. Ogsaa en svensk Forfatterinde, Esselde, drøfter i en Artikel i Tidskrift for Hjemmet Spørgsmaalet: „Gives der en Værnepligt for Kvinden?“ Hun mener: Jo, Kvinden bør saavelsom Manden yde Fædrelandet sin Tjeneste, og hun foreslaar, at Værnepligten skal aftjenes af alle ugifte Kvinder paa over 25 Aar, dels aktivt af et frivilligt Korps ved et Aars Læretid paa et Sygehus, dels passivt ved Erlæggelsen af en Værnepligtsskat beregnet efter den Værnepligtiges Indtægter. Hun mener ogsaa, at den gifte Kvinde aftjener sin Værnepligt i Hjemmet ved at opdrage de unge Slægter, og dette kan jo ogsaa være rigtigt, naar det blot er Værnepligten, det gjælder, — hvis man ikke vil sige som Md. de Fontenay, at de ikke maa faa Tilladelse til at gifte sig, før de have tjent deres Tid, — men efter min Mening maa man søge at opnaa et dobbelt Resultat: baade, at Samfundet, Staten, drager Nytte af at tælle Kvinder ogsaa, ikke blot Mænd, blandt sine Medlemmer, og dels, at Kvinderne kunne drage Nytte af selve den Tjeueste, de yde deres Medborgere, idet de derigjennem lære, hvorledes de skulle bære sig ad for at gavne sig selv og deres egne. Hvis man altsaa indrettede en Sygeplejeskole, som en Slags Hær til at bekæmpe Sygdom, Nød og Elendighed, vilde man i lige saa høj Grad gavne Samfundet i dets Helhed som dets enkelte Medlemmer. — — — — —

Foreløbig er der vel intet Hospital, der har tænkt paa at realisere Planen om en saadan Skole, men jeg er, som jeg har sagt Dem, overbevist om, at Hospitalerne ville komme os i Møde, saasnart vi vise, at vi for Alvor ville benytte os af denne Chance til at lære noget.

For ikke sandt, det er det, det gjælder om for Fremtiden, at vi arbejde ikke planløst følgende de større eller mindre Anlæg, som Naturen har givet enhver af os, men efter vel overvejede Principer, saaledes at den Ringeagt for Kvindearbejde, som vistnok nu ikke er ganske uden Berettigelse, kan falde bort, og saaledes at vor Deltagelse i den almindelige Kamp for Tilværelsen kan fortjene og tiltvinge sig Agtelse.

Læs mere om projektet på:

www.kb.dk/EOD

www.books2ebooks.eu

Om EOD-projektet

“eBooks on Demand” (EOD) – på dansk “eBøger on Demand” – er et europæisk samarbejdsprojektet, der blev indledt i 2006. Det omfatter 14 national- og universitetsbiblioteker fra hele Europa og finansieringen sker bl.a. via EU.

Projektet har gjort det muligt for brugere af Det Kongelige Bibliotek at bestille ældre bøger som eBøger på nettet via REX. På længere sigt vil brugere på denne måde få adgang til millioner af bøger på nettet fra europæiske biblioteker leveret i digital form som søgbare PDF-filer – såkaldte eBøger.